

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס' 66/15-10/07

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום שלישי, ח' ניסן תשס"ז (27/03.07)

משתתפים:

ראש העיר	יהודה בן חמו
ס/ראש העיר	עו"ד יעקב אוחיון
משנה לראש העיר	רינה פז
חבר המועצה	משה אבן חן
חבר המועצה	אריה אברהם
חבר המועצה	עו"ד יפתח אלגוב
חבר המועצה	גיא בן גל
חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע
חבר המועצה	אברהם מולה
חבר המועצה	עמירם מילר
חבר המועצה	שמעון פרץ

חסרים:

ס/ראש העיר	עו"ד עמוס גבריאלי
ס/ראש העיר	בנימין כברה
משנה לראש העיר	ד"ר בוקי צי"ש
משנה לראש העיר	ד"ר סיימון גולדמן
חבר המועצה	משה אבן חן
חבר המועצה	יואל ברוך
חבר המועצה	אבינועם גרנות
חבר המועצה	יצחק יואל
חבר המועצה	אריק לויטה

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	אייל יוניאן
גזבר העירייה	אבי בן-חמו
מבקר העירייה	אליעזר פיירשטיין
יועצת משפטית	עו"ד קרן קדמי
יועצת תקשורת	לי ליבר

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס. 66/15-10/07

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום שלישי, ח' ניסן תשס"ז (27.03.2007)

על סדר היום:

אישור תוכנית פיתוח חמש שנתית

יהודה בן-חמו: אני שמח לפתוח את ישיבת המועצה שלא מן המניין. על פי סדר היום שקבלתם חלה איזה שהיא טעות טכנית. למעשה אנחנו לא מחויבים לקיים ועדת כספים. מכוון שהנושא הזה כבר נדון בישיבת המועצה אנחנו רק מבקשים להביא לכאן עדכון של כל תוכנית הפיתוח החמש שנתית שלנו. אני מבקש מאייל לתת סקירה ולאחר מכן אם יש לאחרים להשלים.

אמיר גבע: על פניו זה נקרא תיקון תיקון ככה.

יהודה בן-חמו: תיקון, תיקון כזה. בבקשה.

אייל יוניאן: אני רוצה לומר דברים בכללי ואחרי זה אני אכנס לפרטים. אנחנו הצלחנו ביחד עם גיבוי של מועצת העירייה להכניס לתקציב השוטף של עיריית כפר-סבא להיות בעצם ראי של תוכנית העבודה, תקציב מאוזן, שבעצם ההפרש בין הברועל לבין התקציב לא קיים כי אנחנו כל הזמן מתאימים אותו בהעברות מסעיף לסעיף, וההעברות מסעיף לסעיף קטנות משנה לשנה כי בסך הכל התקציב הופך להיות יותר ויותר משקף של פעילות בפועל. בתוכנית הפיתוח, בנושא היטלי הפיתוח הדברים לא היו באופן הזה. בעצם בסוף הקדנציה הקודמת התב"רים שהועלו לאישור הלכו והתמעטו בגלל בעיות מימוניות. רק תב"רים שהתקבל מימון כלשהו ממשרדי הממשלה הובאו, ותב"רים הכרחיים מאד כמו שיפוצי קיץ ובעיות בטיחות. בתחילת הקדנציה, כחלק מהרצון של המועצה לדחוף את העגלה קדימה ופיתוח העיר אז התחלנו לאשר תב"רים. כמובן שאנחנו בחפיפה ומתאם למקורות המימון. אבל לאור הפעילות הרבה שהתרחשה הייתה הערה נכונה של קובי אוחיון בתחילת הדרך שצריך ללכת גם כאן לתוכנית, כמו כל התוכניות שהמועצה מובילה. יותר מאוחר חברים נוספים העלו את הנושא הזה. אנחנו כצוות המקצועי התחלנו לעבוד על תוכנית הפיתוח וזה לא דבר פשוט. תוכנית הפיתוח האופי הוא שונה מתקציב שוטף. אנחנו מדברים על פרויקטים, היום אנחנו רוצים לעשות כביש, מרגע הרעיון ועד רגע הביצוע עוברת לדעתי כשנה. אם ניקח בדרך את האומדנים ואת האישור בועדת הכספים ואת האישור של המועצה ואת האישור של משרד הפנים ויציאה

למכרז וחתירת חוזה וביצוע. הדברים לוקחים במקרה הטוב כשנה. ולכן תוכנית פיתוח חמש שנתית היא לא דבר שהוא חריג, מה גם שעסקינן בהכנסות שזה לא כמו הכנסות ארנונה, זה היטלי פיתוח, זה השבחה. צריך באמת לראות את העיר בחמש שנים קדימה.

תוכנית האב שיוצאת לדרך של התכנון האורבני וכל תוכניות האב הנוספות של תחבורה ונגישות ודברים כאלה בהחלט קשורים, גם בחינוך, קשורים לנושא הזה, כי יש לנו את האופק של הפעילות שרוצים לעשות, של הצרכים. יש דברים שחייבים לעשות כמו בחוקי חוק הנגישות, להנגיש את מוסדות העירייה.

בעצם נכנסנו כאן לסד של עבודה מאד מאד רצינית עם מנהלי האגפים. כל מנהלי האגפים ומנהלי המחלקות נכנסו לחשיבה מאומצת של תוכניות העבודה של החמש שנים הקרובות. אנחנו נכנסנו, הגזברות והמנכ"ל נכנסנו לתוכנית מאומצת של אומדנים לגבי הכנסות עתידיות של כפר-סבא בחמש שנים הקרובות שברובן מגיעות מהשבחה של 60/80. צריך להגיד שגם ב-60/80 יש לא מעט עבודה והוצאות. ראינו את כל הרצונות והצרכים, בייחוד של אגף ההנדסה. יש כאן פרויקט גדול מאד של שיפוץ היכל התרבות שהוא הסכום המהותי, יש כאן את הפארק, יש כאן את העבודות ב-60/80 שיעלו כ-300 מיליון שקל. הדברים הגדולים האלה מצריכים לראות בדיוק איך אנחנו נערכים מבחינה מימונית ומבחינה תקציבית.

הדבר הזה חשוב גם כי הוא מקרין על התקציב השוטף. ברגע שאנחנו הולכים לעשות פרויקט מסוים, רק לצורך הדוגמא, ובזה אני אסיים, של שיפוץ או שדרוג של רחוב משה דיין אז שההנדסה מובילה פרויקט זה מקרין גם על איכות הסביבה שצריכה לעשות שם פיתוח של גינון, ולאחר מכן זה מקרין גם על השוטף של התחזוקה של אותו גינון. אם אנחנו בונים מחר מועדון נוער אז יש לזה משמעויות של תקנים, יש לזה משמעויות של תחזוקה. והדברים האלה, השלב הבא שאנחנו רוצים לעשות כצוות מקצועי זה בעצם לסנכרן בין תוכניות הפיתוח של ההנדסה לאיכות הסביבה ושל החינוך ושל הספורט

בנושא הפיתוח. זה הדבר הבא. ולאחר מכן גם לסנכרן את זה גם לתקציבים השוטפים.

תוכנית הפיתוח הראשונה היא הכי קשה, כי אנחנו בעצם מולידים יש מאין, מה שלא היה עד היום. היום הרבה יותר קל לעיריית כפר-סבא ואת הצוות המקצועי, להבדיל, להוביל את התקציב השוטף כי זה משהו שנכנס לרוטינה, ואנחנו לומדים תוך כדי תנועה, לומדים מהטעויות, והדברים הפחות טובים אנחנו משדרגים אותם. כאן הייתה עבודה מאומצת.

אני רוצה רק לומר דבר אחד ובזה לסיים. תוכנית כתוכנית נתונה לשינויים, בטח ובטח תוכנית שעושים אותה פעם ראשונה, ובטח ובטח תוכנית שהיא לחמש שנים. כמו שבתקציב הרגיל אנחנו עושים העברות מסעיף לסעיף ויש גם שינויים באומדנים, יש פה הרבה מאד הערכות ואומדנים שהשתנו – גם כאן יהיו שינויים. אנחנו כרגע, החשיבות של לאשר את זה היום היא שנכנסנו לפיילוט של משרד הפנים שיאפשר לנו בשנת 2007 לאשר כבלוק, ואז לא נצטרך לחכות לאישור של תב"ר תב"ר ממשרד הפנים. זאת אומרת, שנת 2007 אתם רואים שחילקו לכם את זה לפי אגפים, אבל יש את הסך של השנה. ברגע שיאשרו לנו את 2007 במשרד הפנים לא נצטרך ללכת לאישור ספציפי לתב"ר תב"ר. ולאחר מכן ככה זה יעבוד גם בשנים הבאות. יגזרו לנו שנים של תוכנית פיתוח ונוכל לרוץ עם זה. זה השינוי הגדול שיש פה ושינוי חשוב מאד, כי יש כאן ביזור סמכות למועצה שלא נכנסים לה לתוך הכרעיים בתוך תב"ר תב"ר. ויש כאן גם חסכון של זמן רב מאד, של משאבים בדרג המקצועי וגם בדרג הפוליטי, אתם כדירקטוריון לא תצרכו כל פעם לשבת על תב"ר תב"ר אלא יש תוכנית.

כמובן שנצטרך לעשות העברות מסעיף לסעיף אם וכאשר נרצה להעביר. למשל, בתוך ההנדסה יש פיתוח של רחוב משה דיין ואימבר. במשה דיין אישרתם כאן 100 ובאימבר 50, ונרצה להעביר ממקום למקום – זה יבוא לכאן. אם נרצה להעביר תב"ר סכום מסוים מהנדסה לאיכות הסביבה – זה יעבור לכאן. הכל יעבור דרך מועצת העיר. אבי ואנכי לא מבקשים מהמועצה

להסמיך אותנו להעביר דברים בהעברות מסעיף לסעיף שלא דרך המועצה כמו התקציב השוטף. מאחר וזו תוכנית פיתוח בתחילת הדרך אנחנו רוצים שכל דבר יעבור דרככם כדי שתראו את הדברים.

בזה אני סיימתי אלא כן יש שאלות.

יהודה בן-חמו: בבקשה אבי, לאחר מכן אמיר.

אבי בן-חמו: כמו שאמר אייל, אנחנו נכנסנו בעצם לפיילוט. אין ספק שעובר הזמן התוכנית תהיה הרבה יותר קרובה ברמת תוכנית או באמת מסגרת למציאות. זה בעצם ילך ויתכנס, כמו שאנחנו מאשרים בתחילת שנה תקציב רגיל ובסוף שנה אנחנו מסיימים את הביצוע הרבה יותר גבוה, וזה בגלל שאנחנו מצליחים גם להתייעל ולהגדיל הכנסות.

כמובן שכל התוכנית הזאת היא כפופה למודל הכנסות שאנחנו צופים, שאנחנו חוזים הן באגרות והיטלים דרך הנדסה והן דרך החברה הכלכלית בכל הנושא של 60/80. התוכנית הזאת היא למעשה היום עברה מספר שינויים מהתוכנית הקודמת שאישרנו פה לפני כחודשיים את תוכנית הפיתוח הרב-שנתית ויש לכך שלוש סיבות עיקריות.

אחד, ברגע שמגיע סוף שנה אנחנו בהנהלת חשבונות בעירייה סוגרים הרבה מאד תב"רים, מעדכנים יתרות של תב"רים, מבצעים שינויים בתב"רים שלדוגמא לא הייתה בהם תנועה חשבונאית שנים עשר חודשים, על פי הכללים צריכים לסגור, היתרות חוזרות בעצם ליתרות. עשינו הרבה מאד פעולות שבעצם הפעולות האלה אנחנו משנים את היתרות של הקרנות כשלרוב יתרות הקרנות עולות ומשאירות לנו עוד כסף לקופה.

הדבר השני, אנחנו בעצם, היו שלושה ימים מרוכזים עם כל מנהלי האגפים ששם ישבו והסתכלנו מקרוב על תוכניות העבודה. תוכנית העבודה הן מדברות גם על תקציב הרגיל, אבל בעיקר על הפיתוח, כאשר המטרה הסופית שאני מקווה שנגיע אליה זה גם איזה שהיא תהליך ארגוני שאנחנו צריכים לעבור אותו זה שבעצם התקציב הרגיל או תוכנית הפיתוח תדבר אל התקציב הרגיל ולהפך.

אני יודע מה אני רוצה בשאיפה המקצועית שלי, אני גם הצגתי את זה. אני חושב שבשאיפה המקצועית שלי אנחנו נצטרך להגיע למצב שאנחנו יותר נלך ונאשר פרויקטים, לא חלוקה אגפית אלא פרויקטים. כשאנחנו נאשר פרויקט מסוים, אני אתן דוגמא, של בינוי לדוגמא של קריית ספיר, אז יש בינוי ברמה ההנדסית ויש לזה תשתיות שזה חשמל וכל שאר התשתיות, יש לזה גינון שזה אגף לאיכות הסביבה. ולא איזה שהוא מצב שהפרויקט הזה יכול להתחלק למספר דברים אלא ללכת יותר לאישור פרויקטאלי.

אני חושב שככל שאנחנו נלמד ברמה הארגונית וגם אנחנו נלמד פה לעבוד וגם אנחנו עם משרד הפנים ומשרד הפנים ילמד אותנו – אני חושב שביחד נצליח לעשות תוכנית טובה. עצם זה שמשרד הפנים בחר בנו כפיילוט, אז פיילוט זה אומר שלרוב הוא בוחר רשות שהיא חזקה והיא איתנה והוא גם מאמין בה והוא רואה בה מסלול ירוק. אבל לרוב הוא גם לומד ממנה הרבה מאד דברים. ובעצם אחד לומד מהשני ואחרי זה מזה מוציאים נהלים לשאר הרשויות.

אני חושב שהעמוד הרלוונטי בתוכנית פיתוח, לזה כיוון אייל, זה פחות חשוב מה החלוקה האגפית, יותר חשוב להסתכל במקרו. העמוד הרלוונטי בתוכנית הוא עמוד מספר 7 שהוא מדבר על סך התוכנית שמדבר על 650 מיליון. עם החלוקה השנתית יש 2007/8 ועד 2011. זה העמוד הרלוונטי שאותו אנחנו צריכים לאשר.

רינה פז : וזה תוספת בכמה מיליונים ממה שהמועצה אישרה?

אבי בן-חמו : המועצה אישרה בפעם הקודמת 593 מיליון שקל.

רינה פז : ועכשיו אתה מבקש 650?

אבי בן-חמו : 650. כמובן שאני אומר שהכל בכפוף להכנסות. עכשיו תראו, אני חושב שדירקטוריון צריך לבוא ולהיות מרוצה כשבאים עם תוכנית שמגדילה הכנסות ולא עם תוכנית שמקטינה הכנסות. כשאנחנו נבוא ונקטין מסגרת אז צריכה להיות השאלה. אבל כשאנחנו באים ואומרים ואנחנו רואים איך אנחנו יכולים לעלות את ההכנסות, לתת יותר פיתוח, לתת יותר לתושבים,

לתת יותר פעולות – להערכתי, זה אתם תחליטו, צריך רק לבוא ולברך על מהלך כזה. ואנחנו מאד שמרניים, יושבים בקפדנות. אייל ואני עברנו באגפים, ישבנו אתם. אייל נתן את משה דיין, אנחנו ישבנו אתם רחוב רחוב, כביש, אספלט, דברים שאולי אייל ואני לא כל כך מבינים בשוטף, אבל ירדנו לרזולוציות הכי נמוכות. תמיד יכולים להיות הבדלים בין האומדנים לבין ביצוע, בין אומדנים למכרז, אבל זאת בגדול התוכנית והמסגרת.

יהודה בן-חמו: תודה רבה, אמיר בבקשה.

אמיר גבע: עם כל הרצון באמת לפרגן, ואני בטח תומך בתוכנית לטווח ארוך. אני מכיר בחשיבות של הנושא, הוא מאד מאד חשוב, אני גם מעריך את העבודה ואת המאמצים שנעשים בעניין. אבל אני קצת מוטרד. רק לפני חודשיים הונח על שולחן מועצת העיר, הונחה הצעה לאשר את אותו דבר שאנחנו עכשיו מתבקשים לאשר. אני מבין שיכולים להיות בגלל שאנחנו פיילוט שינויים כאלה ואחרים ואפשר לעשות תיקונים. אבל אנחנו לא מתבקשים עכשיו לאשר ניתוח קוסמטי. יש פה מהפך שלם של כל מה שאישרנו רק לפני חודשיים. המספרים הם בסטיות של עשרות מיליוני שנים. אם קרתה תקלה לפני חודשיים והמסמך שהונח על שולחנו היה שגוי באופן מוחלט אז נודה בטעות. לא יודע, אבל הסטיות של עשרות מיליוני שנים שנה אחר שנה, לא רק קדימה בהערכות אלא אפילו בביצועים אחורה – אני קצת מוטרד.

אני אז אמרתי שאין לי מספיק זמן כדי ללמוד את הנושא ולכן העדפתי להימנע מקבלת החלטה. שאר החברים מצאו לנכון לאשר את מה שאושר. החברים שאושרו אז שונים לחלוטין מהמספרים שמונחים לפנינו היום בהיקף של עשרות מיליוני שקלים אחורה וקדימה.

אייל יוניאן: אני אסביר את זה.

אמיר גבע: חייבים לקבל הסבר על הנושא.

יהודה בן-חמו: ברשותך, בואו נתנו את ההסבר ואולי תמנעו חלק מההתייחסויות של האחרים.

שמעון פרץ: עוד שאלה באותה הזדמנות. אני מבין שאנחנו פה עד 2008, אף אחד לא יודע

- מי יהיה פה אחרי 2008. מותר לנו להכין לאחריים שיכולים לבטל את זה?
- יהודה בן-חמו: אנחנו גם לא יודעים אם נהיה פה עד 2008.
- שמעון פרץ: עד 2008 אנחנו כאן. אולי תבוא מועצת עיר חדשה שתבטל את הכל. בשביל מה לתכנן ולעשות תוכניות?
- אייל יוניאן: כל תוכנית היא בסיס לשינויים.
- יהודה בן-חמו: אני מציע, עמירם ברשותך, שאייל יתייחס ואולי הוא יחסוך חלק מההתייחסויות, כוון שההערה של אמיר נכונה.
- אייל יוניאן: אלף, לגבי הביצוע בפועל, זה מה שאמר אבי. מאחר ועבר זמן חלק מהדברים בוצעו בפועל.
- אמיר גבע: מ-31 בדצמבר הדברים הם כל כך שונים?
- אייל יוניאן: אני אגיד לך, כי היו הרבה מאד דברים שהיו הזמנות. בהתחלה היה מצב שהזמנות העבודה ושריונים לא נכנסו כביצוע. בשלב מסוים שינינו את זה ועשינו את זה כביצוע, כי מבחינתנו ברגע שיש שריון בחוזה או בהזמנה מדובר במשהו שכבר בוצע בפועל. זו הסיבה שיש שינוי.
- אמיר גבע: אייל, אבל בוא נודה שהמסמך של 12 לדצמבר היה חארטה.
- אייל יוניאן: לא, ממש לא. לא, לא, לא.
- אמיר גבע: הלוואי שהמסמך של היום הוא טוב ובסדר, לפחות לגבי האחורה.
- אייל יוניאן: לא, אין פה מצב של חארטה.
- אמיר גבע: אייל, אייל, אני מוכרח רגע לענות לשאלה. תראה, מועצת העיר אישרה תקציב 2006 376 מיליון שקל. אחרי זה עם העברות מסעיף לסעיף, נדמה לי שהעברה האחרונה הייתה העברה מס. 6, התקציב עמד על 394 מיליון. ואני מעריך שזה ייגמר בקצת יותר בסוף 2006. מה זה אומר, זה שהעריכו בתחילת שנה 376 זה הגיוני?
- אבי בן-חמו: לא, אז אני אסביר. כשאתה רואה בעצם מגמת עליה בהכנסות ואתה מצליח לתת יותר כסף, יותר מקורות לעשות יותר שימושים אז אתה יכול רק לברך על זה. זה לא מצב הפוך שאתה נתת מסגרת. אם היינו באים ונותנים מסגרת,
- אמיר גבע: זה הפוך. הפוך יש ביצוע בפועל יותר קטן.

אבי בן-חמו: לא, לא, אני מסביר לך ברמה החשבונאית. אני מסביר. חלק מהשריונים לא נכללו, חלק מההזמנות לא נכללו. הסברתי גם, כשאתה בא וסוגר תב"רים, כשאתה בא ומסתכל יתרות הקרנות שלך עולות. ברגע שיתרות הקרנות עולות, אתה הלכת ועכשיו תב"ר לא השתמשת בו שנים עשר חודשים, לפי כללי החשבונות אתה צריך לסגור אותו. סגרת אותו, העלית אותו ליתרת הפתיחה. זאת אומרת, העלית יותר כסף למקורות. זו פעולה חשבונאית.

אמיר גבע: מה שהכי חשוב במספרים של 31 בדצמבר, של אחורה לפחות, הם ברמה של מבוקרים, שאנחנו יכולים לסמוך עליהם במאה אחוז?

אבי בן-חמו: בוודאי, בוודאי.

(מדברים ביחד)

אייל יוניאן: יושב לך פה רואה חשבון, באמת, יוצא משרד האוצר, בחור שהוא רפרנט ממשרד האוצר, שלקחנו אותו לצורך הספציפי הזה. באמת, יוצא משרד האוצר, רואה חשבון במקצועו, לא מתוך המערכת. שהוא זה שמלווה אותנו לצורך העניין. הכל עובר דרכו, בצמוד. מבחינתו היום, באמת חשוב גם לכם שהוא בן אדם חיצוני שאתם יכולים גם לשאול אותו ויגיד את דעתו שהוא שם את ידיו על התוכנית הזאת. במשך קרוב לשלושה ארבעה חודשים זה מה שהוא עושה, ואני אומר לך את האמת, אני מסתמך עליו. כי הנושא הזה של היטלי הפיתוח והיתרות בקרנות ואיפה זה עומד ומה זה עומד זה התפקיד שלו. וזה קצת יותר מסובך מתקציב שוטף.

אמיר גבע: אז קודם כל אחורה. על 31 בדצמבר אתה שקט במיליון אחוז?

עלא גנטס: עד 2005 לא היה שינוי ברמת מה שהיה בתוכנית הקודמת. השוני הוא קודם תב"רים שנסגרו. ב- 2006 בלאו הכי הסתמכנו על נתוני ביצוע עד לאוקטובר בתוכנית שהוגשה. ברגע שסגרנו את 2006,

גיא בן-גל: זה נכון ל- 12/12. זה חשוב מה שאתה אומר, בפועל זה היה עד אוקטובר.

(מדברים ביחד)

עלא גנטס: מדובר ב- 170 תב"רים.

גיא בן-גל: בדוח רבעוני גם יש דיליי.

עלא גנטס : ברגע שעדכנו את הביצוע לסוף שנה, ובדרך כלל בדצמבר יש הרבה חשבונות שנתיים כשאתה עושה את החשבון הסופי היתרות משתנות. ויש את התב"רים שנסגרו על פי הנחיית רואה חשבון, על פי כללי ניהול ספרים במועצות המקומיות. הביצוע של התב"ר הוא 31 בדצמבר,

(מדברים ביחד)

אייל יוניאן : עד היום, היום אנחנו ב- 27 במרץ אין שינויים בתב"רים.

אריה אברהם : אני לא מצליח להבין מה שנאמר פה. התכנון הכספי ל- 12/12 או לא חשוב מתי הוא היה, היה 330 מיליון. ולמעשה בפועל הוצאו 280 מיליון?

אייל יוניאן : על איזה נייר אתה מסתכל?

אריה אברהם : ב- 31 בדצמבר יש לנו 280 מיליון ביצוע בפועל לעומת תכנון של 330. יש לנו 50 מיליון עודף? ה- 330 מיליון נלקחו בחשבון בנושא של הוצאות מול הכנסות כך שסך הכל צריך להיות מאוזן. אם אנחנו עושים את המצב כזה אז יש לנו הבדל של 50 מיליון. איפה ה- 50 מיליון האלה?

אייל יוניאן : עוד לא מומשו. אתם אישרתם תב"רים,

אריה אברהם : זאת אומרת, הם נשאו ברזרבה?

אייל יוניאן : כן, הם ביתרת פתיחה של הקרנות.

אריה אברהם : הם נמצאים ברזרבה באיזה שהוא מקום?

אייל יוניאן : בקרנות. ברזרבה לצורך העניין.

(מדברים ביחד)

אריה אברהם : בתחבורה יש לנו 30 מיליון בסופי, בביצוע הסופי, כאשר התחבורה בכלל לא מופיע בתב"רים.

עלא גנטס : בקודמת היו יחד עם ההנדסה. אחר כך עשינו עוד חלוקה של,

(מדברים ביחד)

אריה אברהם : גם כדי שאנחנו נבין היה צריך לשים תחבורה באותו צד של התחבורה, כי אנחנו משווים דברים. הכוונות שאתם עושים אולי הן כוונות טובות אבל אנחנו רוצים גם להבין את הכוונות עצמן. אז שימו מסמך זה מול מסמך זה, אפילו המצב שלו הוא אפס, אבל שנבין את התזוזה של אחד מול השני.

ההסבר שלך ברור לי.

יהודה בן-חמו: או.קיי. צודק. בבקשה גיא בן-גל ונעבור להצבעה.

גיא בן-גל: אחרי ההסברים שקבלנו באמת דבר ראשון שאני עשיתי זה הצלבתי באמת את הנייר העדכני מול זה שאושר לפני שלושה חודשים. אני עדיין אחרי ההסבר לך, אייל, לא מצליח להבין במונחים של ביצוע. לא תחזית עתידית כי בתחזית עתידית אתה עדיין משול לנביא, כי גם ההערכה שלך תמיד שמרנית יותר ומה שהצגת אבי.

אייל יוניאן: שאל מספרי ספציפית ונענה לך. מה השינויים?

גיא בן-גל: כשאתה מדבר על הביצוע דה פקטו נכון ל- 12/12/06, בסך הכל ביצוע 236 מיליון, ביצוע בפועל, היקף התב"רים המאושרים נכון ל- 12/12 דובר על 236 מיליון. כאשר בפועל היום הנייר שעומד מולנו מדבר על 141 מיליון. זה פספוס אדיר.

(מדברים ביחד)

גיא בן-גל: רק במונחים של ספקים ... זו שאלה ראשונה.

אייל יוניאן: זה לא פספוס. קצב העבודה בעירייה הוא כל כך גדול, דברים משתנים. זה לא פספוס.

גיא בן-גל: כשמתאימים X מול Y אז יש קושי להבין.

עלא גנטס: אני אתן לך רק הסבר אחד לנושא זה. 54 מיליון זה תב"ר של מכירת מפעלות כפר-סבא, 54 מיליון שקל, התב"ר הזה כבר נסגר, זה כבר ירד. זה כבר לא מהתב"רים הפעילים. אי אפשר ...

גיא בן-גל: אי אפשר לשקלל אותו ב- 31 בדצמבר.

אייל יוניאן: גיא, כל ההפרשים האלה נובעים בגלל

עלא גנטס: שינויים חשבונאים מאולצים.

אייל יוניאן: דבר נוסף. הנייר שקבלתם הקודם הוא נייר שהמספרים בו חקוקים בסלע. קרו דברים שגורמים לדברים האלה לעבור מסעיף לסעיף חשבונאי, זה הכל. זה היה מקודם בתב"ר, הוא לא מומש, הוא עבר ליתרת פתיחה.

גיא בן-גל: הצפי הטבעי שלכם, זה היה לגבי מה שהיה, הוא הרבה יותר אופטימי. אם

אתם מדברים על ממוצע שנתי של 119 מיליון בנייר המקורי כרגע אתם מדברים על 158 מיליון. אני מניח שזה נובע מראיה יותר אופטימית שלכם של מקסום מקורות הכנסה,

אייל יוניאן : פחות שמרני.

גיא בן-גל : בין השנים 2007 ל-2011, הגם שיש באופן עקרוני מגמת ירידה ככל שאנחנו מתקדמים בשנים מבחינת היקף התב"רים הכולל. כי ההערכה שלכם לגבי 1010 ו-1011 היא הרבה יותר שמרנית,

אייל יוניאן : נכון.

גיא בן-גל : כי אתם בעצם מתארים איזה פרבולה מסוימת.

אייל יוניאן : כי היום אמרתי, כי אתה עושה היום פרויקטים כמו האוניברסיטה ואתה עושה היום פרויקטים כמו 60/80,

גיא בן-גל : אז אני אומר : שמרתם באופן עקרוני על העקביות של ההערכה רק שבאופן כללי הגדלתם אותה.

אייל יוניאן : אני אותו דבר, זו השאלה שאני שאלתי כשראיתי את המקרו, ויש תשובות לזה. שזה הפער, וזה היכל התרבות שנכנס בשנים האלה, כי זה פרויקטי דגל חד פעמיים בסכומים מאד מאד גדולים.

לשאלתך, וכל השאלות פה באמת שאלות מקצועיות וענייניות וטובות, ואנחנו שאלנו אותן שאלות את עצמנו,

גיא בן-גל : רק לא סיימתי.

אייל יוניאן : בסדר גמור. רק במילה אחת לגבי העתיד שהוא יותר אופטימי. גם פה אנחנו עדיין שמרניים. אנחנו יותר אופטימיים ואנחנו שמרנים. תמיד כשאתה בונה תוכנית, ככה אנחנו עובדים גם כצוות מקצועי. אנחנו קודם כל באים ואומרים לאגפים : תורידו, תורידו, תורידו. ואז הם אומרים : אי אפשר, אי אפשר, אי אפשר. צריך להבין גם את התהליך, התהליך הוא שאנחנו בונים תקציב שאנשים לא ישתוללו. מה קרה בין ה-31, אתם זוכרים מה שאמרנו שאנחנו נעשה ישיבה שלושה ימים מרוכזים עם מנהלי האגפים. ואז היו שלושה ימים מרוכזים ב'אונים' ובאו כל מנהלי האגפים עם הנייר שאתם

אישרתם ואמרו: שמע, עם זה אני לא יכול לחיות כי אחת, שתיים שלוש. בא דב ואמר: עם זה אני לא יכול לחיות אחת שתיים שלוש. בא קובי ואמר: תשמעו, אני בנגישות יש לי חוק, אני מבין שהורדתם אותי אבל אני חייב. לכן אתה רואה גם את הגידול. זה לא שלא ידענו מקודם שהיכל התרבות... ידעתי שיש לי עוד מקורות הכנסה אבל הייתי חייב קודם כל לעשות נייר שהוא מינימלי מינימלי כדי להוריד את הדרישות של האנשים. עכשיו לשאלתך גיא, אני אומר את זה עכשיו פה, צריך לדעת. 60/80 זו פעם ראשונה שאנחנו מנסים, אני חושב שצריך לעשות את זה ולעמוד על זה, ויהודה נותן לנו גיבוי בקטע הזה, וטוב שכך. שהיטלי ההשבחה בכפר-סבא יהיו היטלים ראויים לעיר במצבה של כפר-סבא. רק לצורך העניין אני אמחיש לכם על מה אני מדבר.

היזמים היום מדברים על 20 אלף דולר ליחידת דיור, שאם אנחנו לוקחים את הפרויקט הזה, וזה אומר אחיקם ביתן השמאי שעבד גם ברעננה, ושאנחנו עובדים אתו, שמאי מהמוכרים בארץ. אם אתה לוקח את 60/80 ומעביר אותו as is מעבר לכביש אל תחום השיפוט של רעננה ההיטל ההשבחה הוא 35 אלף דולר.

אבי בן-חמו: 38.

אייל יוניאן: אני שמרן, 35 אלף דולר. אני אומר שאנחנו היום צריכים לעלות את כל כפר-סבא על המפה. כי אם הולכים היום להטמין קווי מתח גבוה בשכונה הזאת בסכומים של, אם אני זוכר נכון, של 30 מיליון שקל, ומדברים, עוד לא החלטנו ... על סדר גודל של 40 מיליון שקל, שלא קורים ברעננה – אז אנחנו צריכים להעלות פה את רף היטלי ההשבחה. וזה לא בא לידי ביטוי היום בדבר הזה. רק שתראה עד כמה אנחנו שמרנים.

(מדברים ביחד)

אייל יוניאן: אני אומר, כל ההוצאות פה והיטלי ההשבחה שיש פה הם היום מה שהיה נהוג עד היום בעיריית כפר-סבא. כל מה שיביא מעבר לזה זה רווח נטו. זה צריך לבוא לשולחן שלכם ותחליטו מה צריך לעשות אלו.

(מדברים ביחד)

אייל יוניאן : השאלה שלך היא טובה, כל ההוצאות הם בפנים.

דובר : גם הפנאומטי?

אייל יוניאן : הפנאומטי זה BOT אז אין לי פה הוצאה. אתה אתי? אבל זה משפיע על

ההשבחה. אם תעשה השוואה פנאומטית תוכל לדרוש את ה...

אם עוד חצי שנה נבוא אליכם ונגיד : חבריה, יש פה עוד הכנסה גדולה וצריך

להחליט מה לעשות אתה. שלא תחשבו היה פה חארטה הנייר הזה. זאת

אומרת, אני היום שמרן, צריך להבין את זה. אנחנו היום שמרנים. שלא

מישהו יביא ויגיד : תשמע, עשיתם טעות. אנחנו נלחמים עם היזמים היום.

גיא בן-גל : אתה מתחייב שאתה תהיה מנכ"ל העירייה עוד ארבע שנים?

אייל יוניאן : לא.

יהודה בן-חמו : רגע שנייה, אני יודע מה תהיה הביקורת הבאה. שאם ההשבחה תהיה דולר

אחד יותר מ- 20 אלף דולר תבוא פה הביקורת. מה שאייל אמר לגבי רעננה

מכוון שערכי הנדל"ן היום ברעננה הם יותר גדולים אנחנו צריכים לעלות גם

את ערכי הנדל"ן שלנו. מכוון שערכי הנדל"ן שלנו ירדו בשנים האחרונות אלה

ההשבחות שלקחו. לא בגלל שאנשים שהיו פה לא ידעו לעשות את

החשבונות. הנקודה היא שאנחנו צריכים לשאוף ולהחזיר את כפר-סבא לאן

שהיא הייתה, ואנחנו נחזיר אותה. עם הדגש לנסות, בדיוק.

אייל יוניאן : יהודה, סליחה, עוד דקה, זה חשוב, עוד מילה אחת. לא היה בכפר-סבא גם

היקף, אתה יודע, של 5000 יחידות דיור שההשבחה הייתה במסות כאלה.

היה פה קצת בראשונים, לא היה השבחות בכפר-סבא, אתה מבין? אבל אם

בהוד-השרון היום לוקחים 25-27, בהוד-השרון, ושמה 35, כפר-סבא לקחה...

דובר : ל- 25-27 צריך להגיע.

אייל יוניאן : בדיוק.

יהודה בן-חמו : בבקשה גיא.

גיא בן-גל : עוד שתי שאלות. בפרק שנוגע לפרויקטים בחברה הכלכלית, שוב, ברמת

השוני, אני ראיתי שהוספתם את מתחם בית החולים הגריאטרי. אז אלף אני

מניח שאתם נשענים על החלטת מועצה עוד מהקדנציה הקודמת, כי בקדנציה הזו לא התקבלה החלטה רשמית, למיטב זיכרוני, שאת הפרויקט הזה הולכת לבצע החברה הכלכלית. או שכבר החלטתם להכניס את זה לנייר תקציבי עוד לפני שהייתה רשמית החלטה.

יהודה בן-חמו: הם ניהלו את עיקרי הדברים.

גיא בן-גל: מה?

יהודה בן-חמו: הם ניהלו את ראשית הדברים.

גיא בן-גל: עם כל הכבוד, כשאתה מכניס כבר,

יהודה בן-חמו: הייתה החלטה פה במועצה.

גיא בן-גל: קבלנו החלטה שהחברה הכלכלית מבצעת את מתחם בית החולים הגריאטרי?

גיא בן-גל: אייל יוניאן: גיא, כן, אבל שוב אני רוצה להגיד לך,

גיא בן-גל: אני זוכר מהקדנציה הקודמת החלטה כזאת, לא במועצה הזאת.

גיא בן-גל: אייל יוניאן: רגע גיא, שנייה, דקה, הייתה, הייתה, אני אראה לך. הייתה, אבל שנייה, בלי שום קשר. גם אם לא הייתה,

גיא בן-גל: אולי אני טועה.

גיא בן-גל: אייל יוניאן: גיא, שנייה. לפרוטוקול, גם אם זה מופיע פה במסגרת הרובריקה של החברה הכלכלית זה עדיין לא מיתר את זה שכל דבר שמעבירים לחברה הכלכלית צריך לעבור בשולחן הזה בחוזה ולקבוע מה העמלה. זה עוד לא קרה. אתה אתי?

גיא בן-גל: אני אתך ואני מקבל גם את ההסבר שלך. בהקשר הזה עוד דבר אחד. באופן עקבי, כפי שציינתם בנייר המקורי מדצמבר וגם בנייר האחרון, אתם מגלמים כחלק מהמימון של שלב ג' של הפארק את אותם 11 מיליון שקלים של קרן ספיר. ששוב, העמדה שלי והעמדה שלכם ידועה בעניין הזה, והיא לא חופפת, לצערי. אבל עד כמה שידוע לי, ואתם יודעים שגם אמיר ואני מנהלים מגעים מול רשות ההקדשות בעניין החוקיות של החלטה. בצורה עניינית ביותר אני אומר את זה. לגבי עד כמה לעירייה יש את הסמכות לעשות שימוש אפקטיבי

בכספים האלה לטובת מימון פארק. זה דבר שעדיין נבחן מול גורמים חיצוניים אובייקטיביים משפטיים כאלה ואחרים. עד כמה זה נכון לגלם את הדבר הזה. אני גם מבקש שבמידה ומועצת העיר תאשר הערב בהחלטה רשמית, כפי שאני מניח שיקרה, אני מבקש שירשם בפרוטוקול שלפחות לשני חברי מועצה שמנהלים דין ודברים מול רשם משרד המשפטים ויש להם טענות קשות נגד האפיק הזה של מימון הפארק באמצעות כספי קרן ספיר – זה דבר שהוא נבדק,

יהודה בן-חמו: נרשם, נרשם.

גיא בן-גל: ודי בעייתי לגלם אותו עוד לפני שקבלתם אסמכתא רשמית,

דובר: הכסף עוד לא יצא משם, נכון?

גיא בן-גל: אסור להם לעשות עוד שימוש לדעתי עם הכסף.

יהודה בן-חמו: לבקשתו של גיא, נרשם. בבקשה עמירם.

עמירם מילר: אני רוצה להתייחס למה שאייל סיפר בקשר לתוכניות 60/80 לגבי היטלי ההשבחה וכו'. ואני אומר את זה לא קשור לדיון הזה. שמעתי, כמו חלק מהאנשים כאן, את הסקירה של האדריכל שמתכנן את תוכנית האב של כפר-סבא שהייתה לפני כשבוע ימים. הרבה דברים מאד מצאו חן בעיני, דבר אחד לא מצא חן בעיני שהוא יותר מארבע חמש פעמים אמר שהתפישה שלו היא שכפר-סבא היא עיר ספר, עיר קצה של מטרופולין וללא המשך. ואם כפר-סבא תהיה עיר קצה לא תמכור דירות ב- 60/80 במחיר של 400 אלף דולר, וזה המחירים שאנחנו בהיטלי ההשבחה האלה וברמת הפיתוח הזאת מובילים אליהם. אבל זה הערת אגב שאני חושב שצריכים בכלל לא לדבר על זה. כי אם לא יהיה שלום אז לא יהיה שלום גם ברעננה, זה לא ייגמר בכפר-סבא. ואם יהיה שלום אז כפר-סבא היא עיר של צומת דרכים הרבה יותר חשובה מערים אחרות והיא כן מרכז המטרופולין, היא לא בשולי המטרופולין. זה דבר אחד.

דבר שני לגבי דברך על תוכנית החומש. המספרים בכלל, השיטה הזאת של להדפיס, לא יודע מי עשה את העבודה הזאת, להדפיס משני הצדדים של

הדף, שהיא מאד חסכונית אבל אתה לא יודע באיזה עמוד אתה נמצא ולא יודע איפה התחלה ואיפה הסוף.

יהודה בן-חמו: עזוב, אתה תקבל את זה גם בסי.די. אם אתה רוצה.

עמירם מילר: אז תשלח לי גם בסי.די.

(מדברים ביחד)

גיא בן-גל: עמירם, זה מוכיח שלא משנה מה הם יעשו, הם אף פעם לא ירצו את כולם.

אבי בן-חמו: אנחנו העברנו את זה, ואני יצאתי מנקודת הנחה שזה נשלח גם במייל וגם לא. אבל כנראה שזה לא נשלח במייל, אפשר לשלוח את זה מחר במייל.

עמירם מילר: אני אמרתי באופן עקרוני.

(מדברים ביחד)

עמירם מילר: אני שאלתי את ראש העיר אם הנושאים, לא הסך הכל הכללי, האם הנושאים

שמובאים פה הם קשיחים או לא. כי אני לא רוצה להיכנס עכשיו לפרטי

פרטים של צביעה וסימוני כבישים או אם צומת זו תורחב או צומת אחרת

תורחב. יכול להיות שיש דברים שבמהלך השנים הקרובות או השנה הקרובה

נחליט שיותר דחוף. אז אני פשוט רוצה שזה יהיה תשובה לפרוטוקול,

שהדברים אינם קשוחים, מופיעים במשרד הפנים כפי שמופיעים כאן, אבל

ברצונה של העירייה לשנות צומת זו לצומת אחרת אז גם זה אפשרי.

אבל בכל אופן דבר אחד אני מוכרח לומר אותו. שהחזון הוא באמת עובר כל

גבול. עיקור חתולים, מאיפה אתם יודעים שבשנת 2011 יצטרכו 100 אלף

שקל לעיקור חתולים? אם אתה מתחיל לעקר חתולים ב- 2007 יכול להיות

שב- 2008 כבר לא יהיו חתולים. אז לכן אני חושב,

(מדברים ביחד)

אייל יוניאן: אני רוצה להגיד לך שהכסף הזה מספיק בערך ל- 800 חתולים לעיקור. עד

הרזולוציה הזאת, עד כדי כך בדקנו.

יהודה בן-חמו: עמירם, הלוואי ונגיע למה שאתה אומר. הלאה, עמירם בזכות דיבור.

עמירם מילר: תקראו לזה טיפול בבעלי חיים, תקראו לזה דברים כלליים יותר, ולא לרדת

לרזולוציה כזאת. ואם יש 801 חתולים אז לא תעשו...?

יהודה בן-חמו: עמירם, תודה.

עמירם מילר: עוד משפט אחד. בסך הכל התב"רים האלה מוגשים כאשר תוכנית האב לחינוך טרם הושלמה, כאשר תוכנית האב לתחבורה אני מבין שטרם הושלמה, וגם תוכנית האב שיוצאת עכשיו לדרך יכול להיות שיהיו לה שלבי ביניים. לכן אני מבקש באמת להקפיד על הגמישות בתוך הנושאים.

(מדברים ביחד)

יהודה בן-חמו: חברים, קודם כל ההערה של עמירם היא הערה נכונה, והוא שאל אותי גם לפני הישיבה. ואני שמח על הגישה ששואלים שאלות. אני מזמין את חברי המועצה לשאול שאלות כי זה באמת יכול להבהיר, שאלות של חברי המועצה לפני הישיבה יכולות להבהיר ולחסוך גם זמן יקר בזמן הישיבות. דבר שני, אני רוצה לברך את העוסקים במלאכה, את אייל, אבי ועלא שנמצא אתנו פה, ועובדי אגף הגזברות. כמובן את כל המנהלים שכפי שנאמר פה קודם במשך שלושה ימים הסתגרנו בסמינר, השתדלנו לרדת לרזולוציות כאלה ואחרים.

גיא בן-גל: אפשר היה להזמין את חברי המועצה.

יהודה בן-חמו: לא, דווקא לא, תתפלא לשמוע, כי זה היה צוות של עובדים בלבד. הוזמנו רק שני הסגנים...

(מדברים ביחד)

גיא בן-גל: קבלתם הזמנה לכנס 'תמוז'?

דוברים: לא.

יהודה בן-חמו: טעות, טעות פטאלית אפילו. אני אטפל בזה. אני חושב שזה טעות כי...

רינה פז: יהודה, אני שומעת שכל הזמן מתווכחים מי יזם את זה, מי הוביל את זה.

יהודה בן-חמו: זה טעות טכנית בלבד.

עמירם מילר: איזה ערך מוסף היה לכנס 'תמוז' בכפר-סבא?

יהודה בן-חמו: תכף אני אגיד לך איזה ערך, תכף אני אגיד לך. אבל זה לא הנושא היום, אז בואו נגמור לפחות את הנושא. אני מודה ומברך על העבודה המקצועית והסיזיפית אפילו הייתי אומר והירידה לפרטי פרטים של כל הנוגעים

במלאכה שהובלו על ידי אייל, אבי ועלא. ואני רוצה להגיד את הדבר החשוב יותר מכל. אנחנו היום נתפסים, ואמר את זה אבי בשולי הדברים, אנחנו היום נתפסים כלפי משרדי הממשלה ובמיוחד הפנים והאוצר כעיר שאפשר לבנות עליה, כעיר שאפשר לפנות אליה,

רינה פז : כעיר על המפה, תגיד.

יהודה בן-חמו : ולכן אני בא ואומר,

גיא בן-גל : תדע לך שאתה ושרת החינוך היחידים שקבלו משכורות לפני הזמן. אני מורה היום, אני קבלתי.

יהודה בן-חמו : ולכן אני בא ואומר, החזון, עמירם, בתוכנית הזו זה מעבר לרצינות שמגלים פה אנשי המקצוע וגם חברי המועצה, זה במיוחד המשרדים הממשלתיים. וכשמשרד הפנים בא ואומר לנו אתם נבחרים כעיר, ומתייחסים לכפר-סבא בצורה שונה, וסליחה שאני אומר את זה ואני אומר את זה עוד פעם, גיא, בלי להיתפס בחטא היוהרה. לכן אני בא ואומר שעצם העובדה שפונים אלינו זה מחמיא לעיר ומחמיא לחברי המועצה ובטח ובטח לעובדים.

אני מבקש ברשותכם,

אמיר גבע : רק שאלה, המסמך הקודם שאישרנו לפני חודשיים הוגש לרשויות?

עלא גנטס : לא.

אמיר גבע : הם ישר יעלו על ההבדלים העצומים במספר.

עלא גנטס : לא הוגש.

יהודה בן-חמו : ההוא בטל וזה המעודכן מאושר.

אייל יוניאן : החלטנו הרי לא להביא את הראשוני, ללכת ישר למנהלי האגפים. רצינו שחברי המועצה יכנסו ללוק הרבה יותר מהר כחלק מהתקציב השנתי.

(מדברים ביחד)

אייל יוניאן : אני רוצה רק להבהיר. מילה אחת. לגבי התב"רים החדשים שאתם מאשרים היום. משרד הפנים מאשר את זה כמספר, ולא צריך לפנות אליו יותר. כל שנת 2007 מאושרת כבלוק אחד. אם תרצו, מחר, כמו שאמר עמירם, נרצה לעשות את ויצמן, וזה לא בתוכנית, למועצה בלבד, לא צריך ללכת למשרד

הפנים, עושים העברה מסעיף לסעיף אם זה בתוך 2007.

רינה פז : אז זה קיצור?

אייל יוניאן : קיצור, כן.

יהודה בן-חמו : חסכון של זמן משמעותי.

אייל יוניאן : יש היום בקנה תב"רים קיימים מהעבר. אם ביניהם נרצה לעשות העלאה או

תיקון צריך ללכת בנוהל הישן. כך שאם אני אביא לכם תב"רים תבינו. שנה

הבאה עוד פעם את 2008 הוא יאשר כבלק, נביא לכם עוד פעם, כנראה שיהיו

עדכונים. בשנה הבאה סוף 2007 תקבלו תוכנית חומש, יישארו ארבע שנים,

כנראה שיהיו תיקונים של אומדנים וכאלה. תאשרו, נלך למשרד הפנים ייתן

לנו את 2008 עוד פעם כבלק.

עמירם מילר : אייל, הסידור הזה עם משרד הפנים הוא חוקי?

אייל יוניאן : כן. זה חלק מהעצמאות, מהאוטונומיה שמקבלת עיריית כפר-סבא.

עמירם מילר : לא, מבחינת משרד הפנים שלא מחר יהיה שם...

אייל יוניאן : לא,

(מדברים ביחד)

גיא בן-גל : אם יתחלף שר הפנים זה ישתנה.

אייל יוניאן : לא, זה יישאר. חבריה, זה בחוק, יש הוראות, יש טפסים. רק לגבי הערים

העצמאיות. אנחנו אחת מארבע עשרה ערים עצמאיות. יש עוד מועצות

מקומיות וזה מגיע לארבעים. אנחנו אחת מתוך ארבע עשרה. הרצליה לא

ברשימה והוד-השרון לא ברשימה. אנחנו ורעננה וברשימה.

יהודה בן-חמו : אפשר לאשר את זה פה אחד? מי בעד? ירים את ידו :

הצבעה

בעד : יפתח אלגוב, אריה אברהם, שמעון פרץ, משה אבן חן, עמירם מילר,

אברהם מולה, רינה פז, קובי אוחיון ויהודה בן חמו.

נגד : אמיר גבע וגיא בן גל.

נמנעים : אין.

כולכם מוזמנים מחר בשתיים בצהריים להרמת כוסית, קבלתם הזמנות.

אני מאחל לכולכם חג שמח.

החלטה מס' 572: מחליטים לאשר תוכנית פיתוח חמש שנתית המצורפת לפרוטוקול.

אייל יוניאן
מנכ"ל העירייה

יהודה בן-חמו
ראש העיר